

hvorimod Mælk ikke udtrykkelig nævnes. Københavns 2den Sundhedsvedtægt af 15. Juni 1886 indeholder nogle Bestemmelser vedrørende Mælk, men det er først ved Tillæg til Sundhedsvedtægten af 3. Maj 1904, at der er indført nærmere Bestemmelser vedrørende Kontrol med Mælakens Produktion, Behandling og Forhandling, og dette Tillæg har dannet Grundlag for vistnok alle senere vedtagne Sundhedsvedtægtsbestemmelser paa dette Omraade.

En overordentlig stor Betydning for Mælakens hygiejniske Behandling heri Landet har det private Initiativ haft. I 1878 stiftedes Københavns Mælkeforsyning, hvis Arbejde og Virksomhed blev banebrydende og dannede Forbillede for andre lignende Anstalter heri Landet saavel som i talrige af Udlandets store Byer. Hovedstadens store Mælkeforsyninger — foruden Københavns Mælkeforsyning tillige „Pasteur“, der i øvrigt forlængst er ophørt at eksistere, Trifolium samt delvis Det danske Mælke Compagni Enigheden — gik tildels deres egne Veje og var paa adskillige Maader forud for Sundhedsvedtægterne i Krav om hygiejniske Foranstaltninger. Under Krigen traadte imidlertid Forretningernes hygiejniske Synspunkter fuldstændig i Baggrunden, saaledes at en strengere og mere kontrolleret Gennemførelse af Sundhedsvedtægtens Bestemmelser blev nødvendig, da normale Forhold gjorde det muligt.

I stor Udstrækning har Dyr lægerne bidraget til Mælkekontrollens Indførelse rundt omkring i Landet. Paa faa Undtagelser nær er Kontrollen, hvad enten denne kun bestaar i Tilsyn med de producerende Besætninger eller i Laboratoriekontrol med den falbudte Mælk eller i begge Dele, overdraget til Dyr læger. Den danske Dyr lægeforening har ligeledes paa forskellig Maade søgt at raade Bod paa Manglen af officielle Bestemmelser vedrørende Mælkekontrol. I 1890 vedtog den saaledes Regler, som skulde være Rettesnor for Dyr lægerne ved deres Tilsyn med de mælkeproducerende Besætninger, i 1921 „Regler for Dyr lægekontrollens Udførelse i Kreaturbesætninger hvorfra leveres Mælk til Menneskeføde“, og i 1928 nedsatte Foreningen et Udvalg til at revidere disse Regler, og Udvalget har i 1929 afgivet en udførlig Betænkning.

Mælkekontrollen har ikke endnu naaet den Udvikling heri Landet som Kødkontrollen, men det maa, naar Lovgivningsmagten nu skal beskæftige sig med Bestemmelser, der tilsigter i Almindelighed at fremme de hygiejniske Forhold ved Mælkeproduktionen, anses for formaals-

tjenligt, at den ogsaa tager Stilling til saadanne Bestemmelser, der mere specielt vender sig mod Levering af Mælk til Byerne.

Da Lovgivningen ikke har fastsat Bestemmelser vedrørende Mælkekontrol, er denne, som foran nævnt, bleven ordnet ved Sundhedsvedtægterne i Lighed med, hvad Tilfældet i sin Tid var for Kødkontrollens Vedkommende, forinden Lov af 6. April 1906 om indenrigs Kødkontrol traadte i Kraft. Bestemmelserne i de forskellige Sundhedsvedtægter om Ordningen af Dyr lægetilsynet og om Kravene, der stilles til Mælkeproducenterne vedrørende Staldindretning, Renlighedsforhold i Stalden og under Malkningen m. m., er ret uensartede. Det er derfor paakrævet ikke alene at faa Lovhjemmel til at fastsætte saadanne Bestemmelser, men ogsaa at tilvejebringe ensartede Bestemmelser. Ligesom den ved Lov Nr. 104 af 13. Maj 1911 omhandlede Kødkontrol er henlagt til Landbrugsministeriet, maa det anses for naturligt, at Godkendelsen af Bestemmelser vedrørende Tilsyn med Besætninger, hvorfra Mælk eller Fløde leveres til Forbrug i Byerne, henlægges til Landbrugsministeriet, saa meget mere som Landbrugsministeriet af Hensyn til Afsætningen af Mejeriprodukter paa de udenlandske Markeder med Hjemmel i forskellige Love fastsætter Bestemmelser vedrørende Mejeriproduktionen og paaser Overholdelsen heraf. I Tilknytning til den nuværende Praksis, i al Fald for Københavns Kommunes Vedkommende, foreslaas det, at de heromhandlede Bestemmelser vedtages af den paagældende Sundhedskommission i et Regulativ, og at dette af Hensyn til Ensartetheden godkendes af Landbrugsministeren. Regulativet skal indeholde Bestemmelser saavel om Tilsynets Art og Omfang som om de Ejere af de paagældende Besætninger paahvilende Forpligtelser af hygiejnisk Art.

I Erkendelse af, at Behandlingen af Sager, der vedrører Godkendelse af Sundhedsvedtægtsbestemmelser vedrørende Kødkontrol og Mælkekontrol, burde forenkles mest muligt, blev der mellem Landbrugsministeriet og Sundhedsministeriet (nu Indenrigsministeriet) ved Skrivelser af 9. og 22. April 1929 truffet Aftale herom. Som et Led i denne Aftale nedsatte begge Ministerier i Forening et Udvalg, „Det ministerielle lægelig-veterinære Hygiejneudvalg“, bestaaende af Medicinaldirektøren som Formand, Sundhedsstyrelsens Konsulent i Hygiejne og Husmodersager, Veterinærphysikus og efter Omstændighederne en Veterinærinspektør eller Professoren i veterinær Hygiejne og